Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 52 (940) * miercuri 25 decembrie 1963 * 8 pag. 30 bani

DE ZIUA REPUBLICII

Cuvîntul republică, copii, e vechi de multe veacuri. Cei care l-au pronunțat întîia oară nu știau nici că pămîntul e rotund, nici că din apele rîurilor se poate scoate o putere care se numește energie electrică... În schimb știau că omul e născut să fie liber, și că una din condițiile pentru îndeplinirea acestui lucru este ca el să scuture apăsarea oricărui fel de rege, împărat sau alt „os domnesc". Dar în decursul istoriei oamenii muncii și-au dat seama că, pentru a fi cu adevărat liberi și stăpîni pe rodul muncii lor, trebuie să scape pentru totdeauna nu numai de exploatatorii cu coroană, ci și de toți ceilalți: moșieri, industriași, bancheri.

După cum ați învățat la istorie, în țara noastră lupta antimonarhică are tradiții vechi. Mulți scriitori din trecut — bunăoară Caragiale, Hașdeu, Vlahuță, Bacalbașa — au lăsat pagini care dovedesc acest lucru. Regele era cel mai mare exploatator și în același timp sprijinul și unealta celorlalți exploatatori: moșierii, industriașii, bancherii. Iată de ce ziua de 30 Decembrie 1947, cînd monarhia a fost izgonită din Romînia, a devenit pentru noi sărbătoare. Proclamarea Republicii Populare Romîne a fost una din victoriile de seamă ale oamenilor muncii conduși de partid. În zilele acelea era, ca și acum, iarnă. Spre deosebire de azi, multe familii de muncitori și țărani săraci o duceau încă greu. Pe chipurile tuturor strălucea însă speranța. Cu trei ani înainte, și anume la 23 August 1944, ridicaseră, conduși de partid, steagul revoluției populare. Apoi, în 1945 pămînturile moșierești fuseseră împărțite țăranilor. Iar după istorica zi de 30 Decembrie 1947, avea să urmeze o altă izbîndă: naționalizarea principalelor mijloace de producție, înfăptuită în iunie 1948. Ți se umple inima de mîndrie cînd îți amintești că toate acestea s-au petrecut în mai puțin de o jumătate de deceniu. Nețărmurite sînt recunoștința și încrederea pe care poporul muncitor le poartă partidului pentru înțelepciunea și siguranța cu care a știut să ne conducă în lupta pentru cucerirea acestor victorii istorice. Împreună, ele alcătuiesc piatra de hotar de la care oamenii muncii din țara noastră au pornit pe drumul construirii socialismului pe care îl desăvîrșesc sub ochii voștri. Astăzi, sărbătorind împlinirea a 16 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne, putem vedea cum în fiecare amănunt zilnic se oglindește strălucitorul edificiu al vieții noastre noi.

Buchetele de flori care vor împodobi, ca în orice zi de sărbătoare, casele îmbelșugate ale țăranilor colectiviști și apartamentele din nenumăratele blocuri ridicate pentru muncitori în toate orașele țării, steagurile care vor flutura în această zi la intrarea sutelor de școli noi și a uriașelor uzine construite în anii noștri exprimă, toate, bucuria omului de a se bucura de roadele muncii sale.

Istoria țării noastre, copii, a început cu multe secole în urmă, și multe evenimente importante s-au petrecut. Dar cele mai frumoase și mai de seamă pagini ale ei s-au scris în ultimii douăzeci de ani. Puteți fi mîndri că aceste pagini sînt scrise chiar de părinții voștri, conduși cu înțelepciune de partid. Voi sînteți schimbul de mîine al constructorilor de azi, dar dacă vă gîndiți bine aveți să înțelegeți că, însușindu-vă cu pasiune cunoștințele predate la școală și deprinzîndu-vă să iubiți munca, vă puteți număra încă de pe acum printre ei.

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

Republică dragă

Pretutindeni, copiii se bucură, sînt fericiți și mîndri că republica dragă aniversează încă un an de mărețe realizări, de visuri împlinite. Cu acest prilej ei își împodobesc școlile cu flori, pregătesc cele mai frumoase cîntece și versuri pentru a-și cînta bucuria, fericirea zilelor copilăriei. Iată, pionierii de la Școala de 8 ani nr. 1, din orașul Deva, care de cîtva timp se sfătuiesc cum să întîmpine mai frumos ziua de 30 Decembrie, au terminat pregătirile. Cu sala de festivități sărbătorește împodobită, cu expoziția, cu desenele cele mai frumoase ale copiilor, cu albumele înfățișînd realizări ale poporului sub conducerea partidului, micii artiști nu mai au decît să-și aștepte oaspeții. Și aceștia — cei peste 600 de pionieri ai școlii — vin veseli, îmbrăcați cu cele mai frumoase haine. Dar nu sînt singuri: în mijlocul lor se află invitatul de onoare — tovarășul Vladimir Antonescu, activist de partid al Comitetului regional P.M.R., apoi numeroși profesori, instructori de pionieri.

Cîntecele se înalță puternice, cuprind întreaga sală. Ele vorbesc despre patria dragă, despre partidul iubit. În versuri avîntate copiii vor să-și arate toată dragostea pentru viața lor frumoasă, pentru minunatele zile petrecute pe malul mării, în tabere, pentru visurile care se împlinesc cu fiecare zi.

E. MANESCU

Acum cîteva zile a sosit la redacție cea de a optsprezecea mie scrisoare semnată de o veche corespondentă a gazetei, pioniera ARITON IOLANDA de la Școala de 8 ani nr. 4 din Timișoara. Iată ce ne scrie:

SCRISOAREA 18 000

Serbarea noastră

Vestea că vom da o serbare s-a răspîndit cu iuțeală în toată școala. S-au împărțit rolurile, au început repetițiile. Echipa de dansuri populare, corul, orchestra, echipa de teatru — toți lucrează intens. O să fie o serbare frumoasă.

...Zilele au trecut și iată-ne duminică dimineața adunați în sala de festivități. Unii pe scenă, alții în sală alături de părinți, cu toții nerăbdători și emoționați.

Un sunet prelung de trompetă și în sală se face întuneric. Doar reflectoarele luminează scena. Pe scenă apar rînd pe rînd corul, echipa de dansuri populare, echipa de teatru care prezintă scenetele „Procesul notelor" și „S-a descurcat", recitatorii și orchestra care încîntă pe spectatorii ce-i răsplătesc cu îndelungate aplauze.

Acum am început pregătirile pentru carnavalul vacanței. Sînt convinsă că va fi minunat.

ARITON IOLANDA
cl. a V-a, Școala de 8 ani nr. 4, Timișoara

Pentru frumoasele vești trimise de Iolanda îi mulțumim călduros, iar vouă, dragi prieteni, vă facem invitația de a ne trimite scrisori tot atît de frumoase despre activitățile voastre.

La telefon: satul Voinești

— Allo, redacția? Bună ziua, tovarășă redactor! La telefon Școala de 8 ani din satul Voinești, comuna Lerești, raionul Cîmpulung Muscel. Primiți cu plugușorul? Nu? A, e prea devreme! Uitați, tovarăși, despre ce este vorba: pionierii Ungureanu Gabriel, Olaru Adrian, Stănculescu Gheorghe, Buzatu Spiridon, Pană Ion și alții îi felicită pe colectiviștii fruntași de aici, de la noi din Voinești... Le urează cu plugușorul, ani mulți, succese frumoase și multe zile fericite! Despre care colectiviști e vorba? A, dumneavoastră nu știți!? Păi, despre Ion Moiceanu, Marla Buzatu, Domnica Cornățeanu, Gheorghe Cojocaru, Timus Chișin, Maria Zafiu... Ce vom mai face în vacanță? Vom vizita Fabrica de cherestea din Voinești, vom organiza un concurs de săniuțe, patinaj și schi. Dacă avem zăpadă? Din belșug. Și la dumneavoastră este?... Aha, nu prea!...

Și acum, pentru că vreau să închei convorbirea noastră trebuie să vă spun o surpriză: în satul nostru se va deschide acum, în vacanță, muzeul sătesc... Da, istoric, de științe naturale și creații de artă populară. Avem trei săgeți romane (găsite la Jidava), un cîntar din anul 1830, sfeșnic-fînar (un fel de lampă). Foarte multe din obiecte au fost strînse de pionierii școlii noastre!

Și încă ceva: pionierii noștri vă transmit prin mine, instructoarea lor superioară, ani mulți și fericiți!

Un loc mult solicitat în aceste zile de vacanță: Teatrul pentru tineret și copii.

Adresa expeditorului: VACANȚA

Tolba cu surprize...

„Uite, vine Moș Gerilă“ e piesa pe care o pregătesc pionierii de la Școala de 8 ani din Lipovăț, *raionul* Vaslui. *Și nu peste mult timp, „moșul“, înfruntînd nămeții, zburlindu-și sprîncenele de ger, își va deșerta tolba cu surprize:*

— V-am adus un stilou magic care să noteze numai note de 10, și un creion fermecat învățat să ia singur notițe și multe, multe alte daruri...

— Ei, dar cadourile acestea nu ne aparțin, îl vor asigura pionierii harnici pe Moș Gerilă cel pornit pe glume. Apoi, moșul se va grăbi să plece mai departe. Va trece, desigur, și pe la el pe-acasă să-și schimbe costumul, că de, e așteptat la carnavalul pionierilor de la Școala de 8 ani din Jupalnic, *raionul* Orșova. *Ascunși după măștile confecționate în fel și chip la cercul de pictură de la Casa pionierilor, o să-i fie greu lui Moș Gerilă pentru început să-și recunoască prietenii. Dar catalogul pe care-l poartă mereu cu sine îi va fi un bun ajutor. Și darurile vor fi după notele primite-n timpul trimestrului. Știe el moșneagul ce știe!*

N-o să întîrzie însă mult nici la carnaval. Pionierii de la Școala de 8 ani *din comuna* Andrășești, *raionul* Slobozia *sînt nerăbdători să-l afle printre ei. I-au pregătit un minunat pom de iarnă și o serbare de toată frumusețea.*

Și așa va colinda din școală-n școală, din meleaguri în meleaguri.

Tîrziu, cînd osteneala îl va cuprinde, și tolba lui va fi deșertată în mîinile copiilor, Moș Gerilă se va retrage fericit în amintirea micilor lui prieteni.

După corespondențele pionierilor **IACOB APOLINA, DRAGHICESCU VICTORIA** și **NICOLESCU CLAUDIA.**

DIN AGENDĂ

Ultimele zile ale trimestrului I au rămas în urmă. De cîtva timp, mai precis de sîmbătă, pionierii și școlarii de pe întreg cuprinsul țării au intrat în vacanță. Prilej de nenumărate bucurii și de o binemeritată odihnă, vacanța de iarnă a rezervat și în acest an copiilor multe și interesante activități. La loc de cinste stau și acum excursiile și drumețiile. Multe din itinerariile turistice duc spre localități potrivite pentru sporturile de iarnă. La Bușteni întîlnești în aceste zile pionieri din Școlile de 8 ani nr. 4, 5 și 56 din Capitală, iar în elegantele vile de pe Cioplea își petrec o parte din zilele vacanței mulți dintre membrii cercurilor de la Palatul pionierilor din București. Aproape 80 000 de elevi și pionieri suceveni au pornit în diferite direcții: București, Doftana, cît și spre unele orașe din regiune.

Peste tot simți în aceste zile febra pregătirilor pentru carnaval. În raionul Grivița Roșie din București, la carnavalul care se va organiza în ziua de 1 ianuarie, vor participa sute de pionieri fruntași la învățătură. În timpul carnavalului vor avea loc momente distractive, jocuri, se vor prezenta programe artistice.

Din Gara de Nord spre Valea Prahovei.

LA ȘCOALA NR. 31

Sîntem în sala de festivități a întreprinderii chimico-farmaceutice „Sintofarm“. Cortina se ridică încet. Pe scenă apar micii actori — pionierii detașamentului nr. 6 de la Școala de 8 ani nr. 31 din București.

Programul: un montaj literar închinat zilei de 30 Decembrie. Cîntecele pionierești, poeziile despre patrie, vibrează în inima fiecărui spectator. Pionierii se perindă rînd pe rînd pe scenă, închinînd imnuri de slavă partidului, vorbind înflăcărat despre copilăria lor fericită, despre școala lor dragă.

...Așa va fi într-una din primele zile de vacanță. Programul încă n-a avut loc, dar pionierii acestei școli se pregătesc intens de pe acum.

Muncitorii întreprinderii le-au și aflat intenția. Și îi așteaptă bucuroși pe micii oaspeți care vor purta în vasta sală de festivități căldura versului și-a cîntului.

ȘTEFAN TIMOFTE

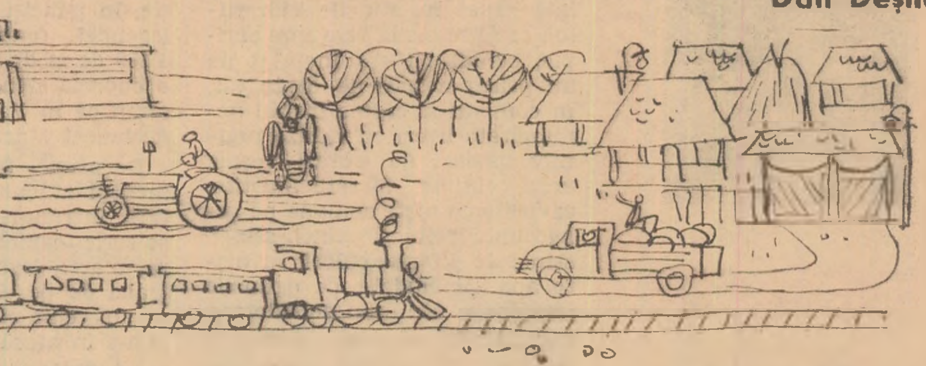
Infloresc meleagurile patriei

Să-ţi cunoşti patria înseamnă, înainte de toate, să o străbaţi cu pasul. Putem închipui orice călătorie, pe hartă, pe paginile unei cărţi, pe ilustraţiile unui album; pelicula cinematografică ne dăruie, la rîndu-i, senzaţia drumului sau a popasului. Nimic nu va înlocui, însă, răsfrîngerea nemijlocită a formelor şi culorilor în ochii fiecăruia din noi; văzduhul de foc sau de gheaţă, mirosul de metal încins sau de zăpadă topită, zborul unei prigorii sau clocotul unei cascade sînt tot atîtea miracole inimitabile.

Ceva mai înainte de naşterea voastră, o călătorie prin ţară era un lux pe care puţini şi-l îngăduiau. Voi, purtători ai cravatelor roşii, vă bucuraţi în fiecare an de priveliştile pămîntului care v-a dat viaţă, pămînt pe care-l înfloresc mai marii voştri, constructori înflăcăraţi ai socialismului, şi pe care, mîine, veţi duce mai departe visul de aur al întregului popor. De pe acum, frumuseţea din totdeauna a munţilor şi văilor, a plaiurilor şi cîmpiilor romîneşti, sporită de marile înfăptuiri din anii republicii, se deschide privirii şi înţelegerii voastre. Mărgăritarele luminii de pe Bistriţa, cetăţile chimiei de pe Trotuş ori de pe ţărmul mării, feeria de beton şi sticlă, de azur şi neon a litoralului, undele maiestuoase ale Dunării, talazurile de piatră ale Carpaţilor — acestea şi altele sînt cuprinse, an de an, în filele jurnalului personal, ca şi în jurnalul detaşamentului, al unităţii.

Această statornică apropiere de farmecul ţărmurilor natale vă va umple fiinţa de cea mai tainică dragoste, va face să tresară de pe acum, în sufletele voastre, imaginea Romîniei de mîine — mai puternică, mai îmbelşugată, mai înfloritoare.

Dan Deşliu

Filă din jurnalul pionierei Palada Magdalena — Bucureşti

Iată-ne ajunşi la „porţile" Braşovului! Acest oraş, cu clădiri medievale alături de mărețe construcții moderne, ne primeşte cu bucurie. Trecînd pe Bulevardul Republicii am ajuns la poalele Tîmpei, la urmele vechiului zid ce împrejmuia odinioară cetatea Braşovului. Apoi, am pornit sus, pe Tîmpa. De aici din vîrf, depărtări mari se puteau cuprinde dintr-o singură privire: depresiunea Bîrsei, culmile semeţe ale Bucegilor dominate de Postăvaru. De sus, oraşul pare doar o machetă. În jur mozaicul cîmpiei verde, galben şi undeva în marginea oraşului cîteva pete roşii, dreptunghiulare, dădeau aspectul unor grădini uriaşe de maci şi trandafiri. Erau într-adevăr macii şi trandafirii Uzinelor de tractoare din Braşov...

Iată un jurnal redactat de membrii cercurilor tehnice de la Palatul pionierilor din Bucureşti.

PRIMUL POPAS: BICAZUL!

Cine nu cunoaşte Bicazul! Un oraş puternic în care pulsează inima unei dezvoltate industrii! Aici — Fabrica de ciment „Bicaz", care-şi înalţă coşurile către înălţimile brazilor, dincoace — complexul alimentar al fabricii, apoi complexul de blocuri împrejmuit de verdeaţă şi flori. Din depărtare zărim barajul. Ne grăbim. Încă două-trei serpentine şi iată-ne ajunşi. Ce frumuseţi ni s-au deschis în cale! Pe „marea" Bicazului pluteau bărci atît de mici în zare, încît le-am asemuit cu bărcuţele noastre de joacă.

Am pornit apoi pe şoseaua care traversează barajul. Ce minunat e seara aici cînd zecile de lumini se aprind şi sclipesc pînă departe!

Şi acum cîteva cuvinte pline de căldură ale pionierilor de la Şcoala de 8 ani Gostavăţ, raionul Caracal pe care le-au notat cu grijă în jurnalul lor de drumeţie.

„OLTUL S-A MUTAT PE CÎMP"

...e o zicală care circulă printre colectiviştii din comunele Stoeneşti, Gostavăţ, Scărişoara, Fărcasele. Şi ni s-a părut ciudată zicala asta la început. Cînd am vizitat însă staţia ce asigură irigarea a 2 000 de ha de-a lungul Oltului ne-am lămurit de-a binelea. Pămîntul a devenit mai darnic. S-a schimbat şi viaţa oamenilor. La fiecare pas case noi, luminate electric. Şi din fiecare casă, pe calea undelor, se revarsă în uliţă jocul şi cîntul. Antenele televizoarelor ne dau bineţe de sus.

Trecînd prin Stoeneşti am vizitat dispensarul, grădiniţa de copii, căminul cultural şi cele două şcoli de 8 ani.

Cîte lucruri noi ne întîmpină!

Iată-ne în comuna Fărcasele. La porţi s-au adunat bărbaţi şi femei chemaţi parcă de trompetele noastre. Ne îndreptăm spre sediul G.A.C. din comună. Birourile administraţiei gospodăriei, bucătăria, sufrageria grădiniţei de copii strălucesc de curăţenie.

Sîntem oaspeţii colectiviştilor!

Să răsfoim împreună şi jurnalul de excursie alcătuit de pionierele Grama Doina şi Călin Elena de la Şcoala de 8 ani nr. 1 din Făgăraş.

NE-A ADEMENIT LITORALUL

Un peisaj feeric îţi oferă Constanţa noaptea. Noul far, de o construcţie modernă, trimite peste ape chemarea sa de lumină.

Mamaia! Eforie Sud! Eforie Nord — oraşul grădină! Vilele confortabile îşi etalează coloritul viu într-o gamă de nuanţe, de la albul cel mai pur pînă la albastrul închis. Alături se desfăşoară plaja. Ne repezim în apă grupuri-grupuri înfruntînd coama înspumată a valurilor.

. . . .

Dornici să cunoască patria, frumuseţile şi bogăţiile îi întîlnim la drum şi pe excursioniştii de la Casa pionierilor din Comăneşti. O noapte întreagă au petrecut-o pe vas.

PE DUNARE

Dunărea... Spre dimineaţă ne-am trezit toţi ca la un semn. Globul de aur ieşise biruitor deasupra apelor, luminînd, înviorînd totul. Un soare sus, altul jos ne urmărea pe calea domoală a apei... Galaţiul ne întîmpină cu blocurile viu colorate. Am străbătut străzi largi, cu flori şi pomi. La Uzinele de tablă subţire am cunoscut muncitori, am stat cu ei, i-am văzut cum muncesc, am văzut cît de complicat e procesul de fabricaţie. Imbujoraţi de căldura halelor, dar cu multe cunoştinţe în plus am zbughit-o veseli spre parcul copiilor. Toboganul ne aşteaptă. Ce bine-i să aluneci pe tobogan, să zbori în scrînciob!

Pe deal, un cartier nou — Ţiglina. A crescut în anii aceştia. Blocuri înalte, înalte, şi multe. Parcă ar fi un oraşel. Mai departe de aceste blocuri mîinile harnice ale muncitorilor lucrează la înălţarea noului combinat siderurgic. Va fi cel mai mare combinat de acest fel din ţară. De aici vor pleca 4 000 000 tone oţel anual spre cele mai importante ramuri ale economiei naţionale.

Printre numeroasele grupuri de vizitatori ai Capitalei au fost şi pionierii de la Şcoala de 8 ani nr. 3 din Timişoara. Să-i însoţim prin Bucureşti.

DRAG ORAŞ, BUCUREŞTI

...Pe largile bulevarde, furnicarul de oameni, autobuze, troleibuze, tramvaie nu-ţi dau răgaz să admiri înălţimea blocurilor ce se întrec care să ajungă mai sus. Zgomotul, viaţa intensă a marelui oraş se pierd în frumoase parcuri şi grădini. În Cişmigiu, pe luciul de oglindă al apei, lebedele îşi admiră nestingherite graţia...

Oraşul, freamătul lui, te atrage. Te cheamă parcă să-ţi arate construcţiile din Piaţa Palatului, noua cale a Griviţei, cartierele Balta Albă, Mihai Bravu, Bucureştii Noi... Te cheamă să asculţi freamătul muncii din marile uzine, să vezi şcolile noi, copiii veseli şi fericiţi. Te cheamă să vezi că inima ţării este mai tînără ca oricînd, că înfloreşte o dată cu întreaga ţară.

Bucureşti. BLOCUL TURN din Piaţa Palatului. Cîte feţe vesele de copii, băieţi şi fete, rîd adesea la aceste ferestre însorite! În anii luminoşi ai republicii, construcţiile noi au împînzit ţara. Capitala dragă a întinerit o dată cu siluetele blocurilor care s-au înălţat în cartierele Floreasca, Balta Albă, Drumul Taberei, Bucureştii Noi, pe noua Cale a Griviţei...

Fotografie realizată de pionierul ANTON ION de la Şcoala de 8 ani nr. 145, Bucureşti

REPORTAJE • ȘTIRI • INFORMAȚII • REPORTAJE • ȘTIRI • INFORMAȚII • REPORTAJE • ȘTIRI • INFORMAȚII • REPORTAJE

PE-UN PICIOR DE PLAI... PE-UN PICIOR DE PLAI...

Mi-e țara frumoasă

Bogată și-aleasă
mi-e țara frumoasă ;
cînd mă uit la ea
parcă-i dalbă stea ;
are largi cîmpii
și dealuri cu vii,
munții ei înalți
cu brazi clătinați ;
și rodește-n ea
bucuria mea
și a tuturor
ce muncesc cu spor ;
țară, colț de rai,
multă-avere ai :
ape înspumate
de pești săgetate,
semețe furnale
și hidrocentrale
mine cu cărbuni,
anii tot mai buni ;
asta-i țara mea,
mîndră ca floarea ;
mult călătorind
și ochii rotind,
văd plaiuri mănoase,
holde mătăsoase
bucurie-n case ;
și știu, frățioare,
că alta sub soare
rar e undeva
cum e țara mea —
partidul, anume,
fala-i crește-n lume !

Auzită în com. Patru-Frați, raionul Urziceni de **ION SOCOL**

Mulți mă-ntreabă...

Mulți mă-ntreabă: ce noroc
Mi-am găsit, acum, de joc?
Mulți mă-ntreabă: ce cîștig
Mi-am găsit, acum, de strig?

Și eu le răspund pe dată :
Viața asta-mbelșugată,
Pîinea asta rumenită,
Casa asta însorită,

Toate astea-mi sînt cîștig
Și de-aceea joc și strig,
Toate astea-mi sînt noroc
Și de-aceea strig și joc !

Culeasă de **CHIRA VERA**, Cercul literar „G. Coșbuc" Tg. Lăpuș, reg. Maramureș.

SOARELE răsare din ADÎNCURI

Dacă părăseai Curtea de Argeș acum două, trei toamne și te încumetai să o apuci în sus, spre cheile pe care Argeșul și le-a săpat în stîncile Vidrarului, ca să scape la vale spre cîmpie, ochiul îți era încîntat de un peisaj nespus de atrăgător, în compoziția căruia intrau nenumărate livezi cu frunze ruginite, păduri de brazi veșnic verzi, cătune și sate liniștite, azvîrlite ca niște sumane pe șalele unor roibi și stînci, stînci, stînci de diferite culori, ca niște apariții ciudate pe oglinzile imaginare ale unui caleidoscop nevăzut. Stînci roase de timp și de dinții sălbatici ai apelor Argeșului ce zburdă pe unde poate și pe unde vrea, nășcînd vestita vale care-i poartă numele : Valea Argeșului.

Aci, în această vale, leagăn al multor legende, socialismul scrie azi una nouă, reală, cea mai frumoasă dintre cele făurite pînă acum pe aceste locuri, căreia constructorii îi vor adăuga versul final în clipa cînd Hidrocentrala „16 Februarie" va fi conexată la sistemul energetic național.

Clipa aceea, a versului final, clipă măreață, așteptată cu emoție și bucurie de țara întreagă, a fost văzută încă cu ani în urmă, pe vremea cînd hidrocentrala nu era decît o simplă machetă. A fost văzută de comuniști, de o armată întreagă de proiectanți și, ceva mai recent, de o mînă de constructori care, ca niște adevărați alpiniști, înfruntînd cerbicia stîncii, au fixat într-o toamnă aurie, în punctul cel mai înalt al legendei (culmea Vidrarului : 1 100 de m de la nivelul mării), o enormă stea în cinci colțuri ; semn că în Valea Argeșului s-a declanșat atacul !

De atunci încoace, din momentul atacului, clipă de clipă, fără întrerupere a început să se scrie în piatră, literă cu literă, marea legendă a Hidrocentralei de pe Argeș. La scrierea ei au venit să-și dea prețiosul aport în afară de acei „meșteri mari, calfe și zidari" tîrnăcoapele, picamerele, screperele, buldozerele și concasoarele, funicularele și benele azvîrlite peste prăpăstii, șiruri neobosite de balastiere și de camioane, cu toate pornite într-o întrecere greu de descris, acționînd pe un front de lucru ce străbate depresiunea largă a Loviștei, defileul Argeșului cuprins între masivul Vidraru și Cetățuia, zona de dealuri de la Corbeni și Oești.

„Pe această vastă întindere — ne relatează inginerul Mircea Șipiceanu, șeful proiectului — se desfășoară lucrări și construcții complexe, au apărut șosele, viaducte străbătute de camioane puternice care transportă materiale și utilaje de mare capacitate"...

Ca să ne dăm seama de grandoarea lucrărilor, e de ajuns să spunem că pe șantier s-a ivit — cocoțată ca o splendidă cetate medievală la o înălțime de mai bine de 800 de metri, exact deasupra viitorului baraj, o fabrică automată de betoane cu o producție zilnică de peste 2 000 m³ beton.

Dacă am încerca să comparăm cu un obiect oarecare tot acest complex de lucrări denumit lapidar „Hidrocentrala de pe Argeș", l-am putea compara cu o narghilea uriașă compusă din mai multe bucăți, ținută între dinți de masivul Făgărașului, sprijinindu-se pe cheile Vidrarului și lăsîndu-se apoi în jos spre Corbeni și Oești.

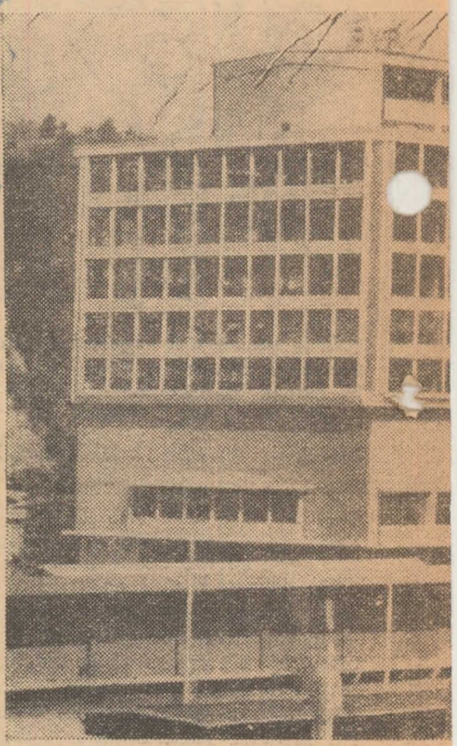
O primă bucată a acestei uriașe narghilele o formează un lac de acumulare lung de peste 14 kilometri, cu un volum de 500 000 000 m³ apă. Lacul își va aduna apele din Argeș, din Topolog (printr-o galerie subterană lungă de 7,500 km) și din rîurile Doamnei, Draglina, Cernatul și Vîlsanul (prin a doua galerie, tot subterană, lungă de mai bine de 19 km) și se va opri în barajul de la Vidraru — o construcție impunătoare, în formă de arc, înaltă de 165 de m, cu un volum de 500 000 m³ beton. De la baraj apa va coborî în cea de-a doua parte a narghilelei : o galerie subterană lungă de aproape 3 kilometri, săpată direct în roca cristalină a muntelui și, din această galerie va intra, cu o presiune de 30 de atmosfere pe metrul cub, în puțul forțat și în castelul de echilibru. De aci, tot pe sub munte, apa va trece în cea de-a treia parte a narghilelei — în uzina propriu-zisă — un monumental complex de instalații așezat într-o grotă imensă scobită în măruntaiele muntelui, la o adîncime de 104 m față de albia rîului.

... Dacă în 1965 ne-am sui într-un elicopter și am zbura pe traseul lucrărilor de acum, ochiul nu va mai distinge, din uriașa noastră narghilea, decît o singură parte : lacul de acumulare, de pe malurile căruia ne vor saluta zeci și zeci de vile, și barajul, deasupra căruia va străluci ca și azi steaua în cinci colțuri de pe Vidraru.

Toate celelalte părți ale închipuitei noastre narghilele vor rămîne ascunse vederii, undeva în măruntaiele pămîntului, între Vidraru și Oești, dar ele își vor transmite mesajele prin rețelele de înaltă tensiune și ne vor aminti mereu că pe Argeș în sus, lîngă legenda neîntrecutului meșter Manole, socialismul a adăugat una dintre cele mai frumoase legende ale patriei : legenda soarelui care răsare din adîncuri.

Și făurarii acestei noi legende sînt pe deplin înțeleși și slăviți.

VINTILA ORNARU

Cîntecul mandolinelor

Liniile de neon suspendate sub tavanul înalt s-au stins brusc, estompînd fețele nerăbdătoare ale copiilor aflați în sală.

Numai scena a rămas mai departe inundată de lumină. Băieți și fete, așezați în semicerc, cu mandolinele sub braț așteaptă un semn văzut numai de ei și, deodată, de pe strune prind să zboare sunetele viguroase ale unui frumos cîntec popular.

— O vezi pe Mihaela ?

— O văd. Bine mai cîntă, am ascultat-o și la școală. Parcă nici nu atinge strunele !

De fapt, părerile — admirative — sînt comunicate mai mult din priviri, nu se aude nici o șoaptă, fie că este vorba de Iordache Mihaela, de Pîrvu Eleonora, de Lascu Nicolae sau de oricare pionier, membru al formației de mandoline de pe lîngă Casa de cultură a tineretului din raionul Grivița Roșie.

Cum copiii sînt în prag de vacanță, la sfîrșitul spectacolului nu se grăbesc să părăsească sala frumoasă a noii case de cultură și se încing discuții aprinse :

— Cine știe ce se pregătește pentru noi în zilele de vacanță, aci, la casa de cultură ? — întreabă unul.

Răspunsurile vin prompt :

— O întîlnire cu creatori de filme !...

— Concursul „Patria mea, în vers și cîntec !"...

— Carnavalul pionierilor...

Acțiuni interesante, care vor contribui ca vacanța pionierilor și școlarilor din acest raion bucureștean — la fel ca pretutindeni în țară — să fie cît mai plăcută și interesantă.

AL. DINU IFRIM

Cu un an în[...] nu existau[...]

Anul trecut pe albia Jiului[...] se afla un vast șantier. Dar î[...] constructorii au ridicat ac[...] Uzină de preparare a cărbun[...] nul acesta a și intrat parțial[...]

Vedeți aceste blocuri monu[...] imaginea a treia ? Dacă l[...] prin Floreasca în 1962, nu l[...] Vă dați seama de ce : pentru[...] tau. Ele au fost date în folos[...] cesta.

O dată cu începerea noul[...] copiii din raionul „30 Decem[...] pitală, au primit încă un d[...] moderna Școală de 8 ani nr. [...]

DRUM luminos

Cum deschise ochii, mezina familiei, Lenuța zări pe masă trei cești aburind și o farfurie plină cu cozonac proaspăt, aromat. Frații ei, Marcel și Lucian nu se lăsară invitați a doua oară la un asemenea ospăț. Se spălară în grabă cu apă rece de la fîntînă, apoi se așezară voioși în jurul mesei. Lenuța gustă din cozonac, sorbi din ceașcă și... strîmbă din nas. Marcel îi imită întocmai gestul. La rîndul său, Lucian, ca cel mai mare dintre frați, hotărî :

— Nț, nu prea merge !...

Tocmai atunci intră în odaie ma[...]

— Nu prea merge ? Ce ?

Copiii schimbară între ei pr[...] ștrengărești.

— Parcă ar mai trebui ceva, s[...] Lucian. Ceva așa... dulce, dulce[...] se linse pe buze într-un anume f[...]

— A, iar dulceață ! se miră ma[...] Cafea cu lapte, cozonac — vă aju[...] pentru astăzi. Bunica urmărise[...] na zîmbind.

— Fă-le gustul, Aurelie, inter[...] ea. Că doar avem cu ce ! Nu mai [...] tem ca pe vremea moșierilor. At[...]

Un răspuns pe săptămînă

[R]evedere cu un oraş

[A]flam în tren, aproape de oraşul Suceava, [a]m făcut cunoştinţă cu Nicu, un băiat [e]lev în clasa a IV-a.
[D]e unde eşti, flăcăule ? — l-am întrebat.
[E]u ? Din Suceava.
[C]hiar din Suceava ? Acum, vreo şaisprezece [a]m locuit şi eu un timp aici. Şi zi-i, ce mai la voi...
[C]e să fie ?... E bine.
[Dac]ă-i bine, apoi bine să fie şi să creşti... că a şi oprit trenul în gară. La reve-...
...coborît şi ne-am văzut fiecare de drumul [a]şadar, mă găseam iarăşi în oraşul unde [s]-a născut acum vreo 10 ani şi de unde eu [ple]cat acum şaisprezece ani. Cum va fi ară-[t]are Suceava ? — mă tot întrebam. Ce-i Nicu mă asigurase că e bine. Dar pentru acest bine parcă e de cînd lumea, pentru [v]îrsta lui n-a putut cunoaşte şi ce a fost [...]ă.
[L]a gară pînă în centrul oraşului sînt cîţiva [kilome]tri depărtare. Autobuze elegante îi aştep-[tau pe] călători. Eu am preferat să iau o maşină [...] un taxi. Iată deci prima noutate ! Altă[dată n]u existau pe-aici nici autobuze, nici taxi-[uri. Se] circula pe jos sau în căruţe trase de cai.
[...]asă seara. Ajung în oraş şi nu-mi vine să [cred o]chilor. Acum şaisprezece ani erau aici nişte [străzi]ţe înguste, pline de noroaie. Unde au dis-[părut]? O stradă largă, asfaltată, cu trotuare fru-[moase], taie centrul oraşului pînă hăt, departe !

Pe vremuri, cînd se întuneca, dădeam în gropi din cauza slabei iluminaţii. Acum, ia te uită ce lumină fluorescentă, parcă ar fi ziua în amiaza mare ! Îmi amintesc de casele strîmbe, înnegrite, de maghernițele înghesuite una în alta, cu burlane rupte şi uşi putrede. Iată acum cogiamite blocuri rînduite ca literele în carte. Aici e un hotel modern, dincolo un restaurant cu oglinzi mari şi scaune pluşate. Pe stradă aleargă neîncetat motociclete, turisme, camioane.

Dar ce-o fi acolo, în depărtare, unde sclipesc atîtea lumini ?

— Combinatul ! — îmi răspunde scurt un trecător.

Va să zică acolo e o întreagă industrie nouă-nouţă. Dar dincolo ?

— O clădire nouă a ziarului nostru, cu tipografie cu tot. O frumuseţe...

Rătăcesc în seara luminoasă şi mă uimeşte totul. Nici statuia lui Ştefan cel Mare nu era pe-atunci ? Nu, nu era. Dar ce-i cu strada asta din spatele vechiului parc ? E nouă ? Fireşte că-i nouă. Parcă ştiam cîndva o clădire cenuşie, cumplită ca o noapte de coşmar. Era închisoarea în care au zăcut mulţi oameni iubitori de ţară, ferecaţi în lanţuri de regimurile trecute. Parcă aici era...

— Era, dar nu mai este ! — îmi spune iarăşi un trecător. Vezi dumneata, aici, în locul închisorii, a răsărit palatul nostru cultural. Îţi place ?

— Auzi întrebare ! Cum să nu-mi placă ?...

Astfel am tot mers şi mers în acea seară. Aş fi vrut să-l am pe Nicu lîngă mine ca să-i arăt eu ce e nou în oraşul lui. Căci numai cine a cunoscut trecutul îşi dă seama cu adevărat cît de mari sînt înfăptuirile de azi.

De fapt, aveai dreptate, Nicule : e bine !

Eugen Frunză

PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE

● Anul acesta Republica Populară Romînă a participat la 39 de tîrguri internaţionale. La aceste tîrguri a fost prezentată o gamă variată de produse industriale. Produsele industriei constructoare de maşini, ale industriei chimice, ale industriei alimentare etc., au stîrnit un viu interes peste hotare. Bunăoară, numai la tîrgul internaţional din Brno (R.S. Cehoslovacă), pavilionul romînesc a fost vizitat într-o singură duminică de aproape 100 000 de persoane.

● În librăriile din Italia a apărut un ghid intitulat „O privire asupra Romîniei". Ghidul, publicat sub îngrijirea Asociaţiei Italia-Romînia, cuprinde un bogat material documentar şi ilustrativ privind dezvoltarea economică şi social-culturală a R.P. Romîne în ultimii ani. De asemenea, la iniţiativa Centrului Lombard pentru relaţii culturale cu străinătatea, la Milano s-a deschis o expoziţie de desene executate de elevi ai şcolilor elementare din R.P. Romînă şi o expoziţie consacrată teatrului romînesc de marionete.

● La Academia Naţională de Medicină din Paris a avut loc şedinţa anuală pentru decernarea premiilor pe anul 1963. Cu această ocazie, doctorului Gh. Marinescu, şef de sector la Institutul de inframicrobiologie al Academiei R.P.R., i s-a conferit premiul „Caterine Hadot".

1963 - pe litoral şi la munte

În staţiunile de la munte sau de pe litoral şi-au petrecut anul acesta concediul de odihnă peste 600 000 de muncitori, ingineri, tehnicieni, funcţionari, colectivişti şi pensionari. Aproape jumătate din aceştia au beneficiat de bilete de odihnă şi tratament cu preţ redus obţinute prin sindicate.

În perioada 1955—1963 au fost trimişi la odihnă prin asigurările sociale de stat circa 3,2 milioane de oameni ai muncii, iar peste un milion de copii şi-au petrecut vacanţa în aceeaşi perioadă în tabere şi colonii.

Staţiunile balneo-climaterice au devenit, în anii regimului democrat-popular, importante centre medicale curativo-profilactice, puse la dispoziţia oamenilor muncii. Capacitatea de cazare a staţiunilor a crescut în prezent de mai bine de două ori faţă de 1955. În acest an au fost date în folosinţă vile şi pavilioane noi, construcţii social-culturale, printre care ansamblul de la Eforie-Sud cu o capacitate de 560 de locuri şi cantina-restaurant cu o capacitate de 1 500 de locuri, pavilioanele de băi calde de la Tuşnad, cabana Negoiul cu 144 locuri etc.

Noi sate electrificate

Recent, în Bordeşti şi Voloscani din raionul Focşani, Speriaţi şi Văleni din raionul Panciu, Docani raionul Bujor şi în alte sate din regiunea Galaţi s-au aprins becurile electrice.

Numai de la începutul acestui an în regiunea Galaţi au fost electrificate un număr de 42 sate şi comune.

...Coroieşti ...[sc]urt timp, ... mîndră ... care a-... [p]roducţie. ...tale din ... fi căutat ... fi găsit. ... nu exis-... anul a-...

...n şcolar, ... din Ca-... minunat :

umblam în zdrenţe, dormeam în pătul şi-mi creşteam copiii cu o coajă de mămăligă prăjită şi zeamă de varză, cînd le aveam şi pe alea...

După ce jumătăţiră şi un borcan cu dulceaţă, copiii îşi puseră puloverele călduroase, pantofii, haine curate.

— Şi acum, încotro ? — întrebă mama sorbindu-i din ochi.

— Mai întîi, la gospodăria colectivă, la televizor. Apoi la căminul cultural. Rulează un film pentru copii, răspunse Lucian. Şi o zbughi pe uşă după ceilalţi.

Cîteva minute mai tîrziu vizitam gospodăria gazdelor : casa mare de cărămidă, ridicată în 1962, cu patru camere, cu cele două rînduri de mobilă nouă, cu aparat de radio, pătulul doldora de bucate, cămara plină de alimente. Apoi ne-am adunat în jurul mesei, pe care gospodina rînduise cîteva farfurii cu plăcinte proaspete şi pahare cu vin rubiniu.

...Era într-o duminică. Mă aflam în vizită la colectivistul Dumitru P. Neaţu, din Bîrza, raionul Segarcea. În familia unui simplu colectivist.

I. ANDREI

ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ

REALIZĂRI DE LA INSTITUTELE DE CERCETĂRI DIN ȚARĂ

Suflerie supersonică

La Institutul de mecanică aplicată „Traian Vuia" a fost realizată o instalație numită „suflerie supersonică" în vederea extinderii cercetărilor în domeniul vitezelor supersonice. În această instalație se realizează trecerea unui curent de aer cu o viteză de 2-3 ori mai mare decît a sunetului.

Prin descărcări electrice

La Institutul de fizică al Academiei R.P.R. în urma cerce[...]lor întreprinse privind transformarea hidrocarburilor prin de[...]cări electrice de înaltă frecvență, s-a obținut transforn[...] metanului și butanului în acetilenă și ciclopentadienă, subst[...] folosite în industria chimică și a maselor plastice.

Cu ajutorul izotopilor

Un grup de cercetători de la Filiala Academiei R.P.R din Iași, împreună cu un colectiv al catedrei de fizică a Universit[...] „Al. I. Cuza" au studiat și elaborat noi metode de măsurare [...]rosimii țevilor de la distanță cu ajutorul izotopilor radioactivi. [...]zultatele cercetărilor au fost aplicate în producție, la Uzina de [...]mi-norul" din Roman.

Un nou institut

De curînd a luat ființă pe lîngă Academia R.P.R. Institutul de studii sud-est europene. Noul institut are ca scop cercetarea științifică multilaterală a problemelor sud-estului european. Cele 4 secții ale institutului: istorie și arheologie, limbi și literatură; etnografie, folclor și artă; economie, sociologie și drept, vor studia un larg cîmp de activitate, pornind de la antichitate și ajungînd pînă la timpurile noastre. Prin activitatea sa de cercetare, Institutul de studii sud-est europene va contribui la mai buna cunoaștere și apropiere între popoare, la afirmarea politicii externe a statului nostru de pace și înțelegere în sud-estul continentului nostru, pentru apărarea păcii în lume.

În țara noastră cercetările științifice se desfășoară în strînsă legătură cu cerințele practice și sînt orientate spre problemele importante ale economiei naționale. În fotografie: La Institutul de cercetări chimico-farmaceutice cercetătorii științifici dau o deosebită atenție asigurării unei calități superioare a medicamentelor.

Sortimente noi

La Combinatul Siderurgic Hunedoara s-au obținut anul acesta realizări importante în lărgirea sortimentelor de oțeluri și laminate necesare industriei constructoare de mașini. Pentru producția de utilaje petrolifere au fost obținute patru mărci noi de oțeluri cu calități superioare. La oțelăria electrică numărul sortimentelor de oțel a ajuns la aproape 60, iar producția de oțeluri pentru rulmenți este mai mare față de anul trecut cu 11,5 la sută. La oțelăriile Martin au fost obținute oțeluri speciale care se elaborau pînă nu de mult numai în cuptoare electrice.

Complexul laminoarelor de la Hunedoara produce 30 de sortimente noi: șine de tractoare, armături de mină, oțeluri, beton etc.

Extinderea carotajului radioactiv

Izotopii radioactivi au un rol important atît în descoperirea de noi straturi petrolifere cît și în sporirea producției de țiței. Anul acesta colectivul bazei Moinești, a întreprinderii de carotaj și perforări Ploiești, a executat circa 170 operații de carotaj radioactiv. Acest procedeu este folosit la sondele aflate în foraj, la controlul noroiului în puț, la determinarea defecțiunilor de coloană, a nivelului cimentării acestora etc. Izotopii radioactivi sînt folosiți și la detectarea unor defecțiuni pe conductele pentru transportul țițeiului. Ei sînt introduși pe conductă și pompați o dată cu țițeiul spre rafinării. Detectoare speciale stabilește cu precizie locul defecțiunii.

Din beton centrifugat

În cadrul întreprinderii de construcții metalice și prefabricate din Ministerul Minelor și Energiei Electrice a fost pusă la punct tehnologia de precomprimare a stîlpilor din beton centrifugat pentru tensiuni de pînă la 15 KV. Ei au o rezistență la rupere de 150—180 kg pe mm² și necesită un consum mai mic de metal decît stîlpii din beton armat vibrat. În prezent se fac experimentări pentru definitivarea tehnologiei de precomprimare a acestor stîlpi pentru tensiuni foarte înalte.

Noi tipuri de vagoane

Pe liniile ferate din țara noastră pot fi văzute noile tipuri de vagoane de mărfuri pe patru osii, avînd o capacitate de 60 de tone. Ele sînt realizate aproape în întregime din metal sudat, lucru care asigură o proporție mai bună între greutatea proprie a vagonului și încărcătură. Ele pot circula cu o viteză de 100—120 km pe oră. În curînd vor apare pe calea ferată și noile vagoane de călători produse în țară. Confortabile, elegante, iluminate fluorescent, noile vagoane pot circula cu o viteză de pînă la 160 km pe oră.

Azi în cercuri...

În centrul orașului Brașov, pe un delușor înconjurat de vegetație, se află Casa pionierilor din localitate.

Mîini îndemînatice

În cercul „Mîini îndemînatice" ne-a atras atenția un panou cu diferite obiecte.

Între ele chipul luminos al marelui dascăl al proletariatului — V. I. Lenin — ne privește din mijlocul panoului. Este tăiat în placaj și aplicat pe o pînză roșie pentru a-i scoate în evidență fiecare trăsătură. Pentru aceasta a fost nevoie de o muncă plină de migală, de pasiune și răbdare.

Costume naționale

Un alt cerc în care realizările sînt la fel de frumoase este „cercul de croitorie".

Într-un raft sînt expuse costume naționale. Frumusețea lor îți încîntă privirea. Ele sînt lucrate de mîinile pricepute ale pionierelor care activează în acest cerc. Rezultatele muncii lor au fost prezentate la numeroase expoziții din țară și de peste hotare. La Expoziția de artă populară de la Londra (1960) a ajuns și o păpușă îmbrăcată în costum național romînesc trimisă de pionierele din Brașov.

Cu aceeași dragoste muncesc și pionierii din cercurile de aeromodelism, foto-cinematografie, micii agricultori, nave, telecomunicații etc.

Sputnicul

Într-o discuție despre Cosmos a luat naștere ideea construirii în cadrul cercului a unui sputnic. Și astfel, un grup de pionieri au început lucrul. Mai întîi au desenat pe un cartonaș globul pămîntesc în formă de elipsă. În jurul globului, pe un ecran, s-a fixat o instalație de becuri care se aprind succesiv. A fost lucrat un electromotor mic la care s-a fixat un angrenaj de micșorare a vitezii și apoi s-a amenajat o instalație electrică. Cînd motorașul este pornit, acționează un întrerupător care aprinde becurile succesiv. Privind din întuneric avem iluzia mișcării satelitului în jurul globului.

Cuptorul electric

Colaborarea dintre cercul de radio-telecomunicații și cercul micilor gospodine este realizarea unui cuptor electric, confecționat din pereți de sticlă montați pe patru piloni de metal. În interior sînt fixate cîteva rezistențe care se înroșesc și produc căldură. Datorită faptului că rezistențele sînt fixate în partea de sus a cuptorului căldura se degajează de sus în jos. Micile gospodine pot să pregătească friptură sau orice alte „specialități culinare" în cele mai bune condiții.

★

Am putea scrie încă multe lucruri frumoase despre realizările pionierilor din cercurile tehnice de aici. Ne despărțim însă de ei cu convingerea că și pe viitor vor realiza lucruri la fel de interesante.

IORDAN POPESCU

...mîine, constructori...

De ziua ta Republică iubită

CÎNTEC DE SLAVĂ

De ziua ta, republică iubită,
Nenumăraţi şi glorioşi ani
iţi doresc,
Că-mi faci copilăria fericită
Şi viitorul luminos mi-l
făureşti.

Pe drumul de belşug păşesc
voios şi cînt
Şi n-am alt gînd decît să te
slăvesc.
Prinos ţi-aduc întregul meu
avînt
Şi viaţa mea întreagă-ţi
dăruiesc.

POPA MIRCEA
Şcoala de 8 ani nr. 176,
Bucureşti

ŢARA MEA

Ţară dragă, ţara mea,
Tu eşti mîndră ca o stea;
Ai clădit şi pentru mine
Şcoli înalte şi uzine.

Ţară dragă, ţara mea
Tu eşti mîndră ca o stea,
Chipul tău, floare aleasă
Rîde-n fiecare casă.

PETROMANEANŢU IOSIF
cl. a III-a, Şcoala de 8 ani
nr. 9 Jucul de jos, Cluj

SE CONSTRUIEŞTE

Blocuri noi se-nalţă-n soare
Pentru clasa muncitoare.
Blocuri noi sînt, pentru
cine?
Şi şcoli mîndre şi uzine —
Pentru cine? Pentru cine?
Pentru mine, pentru tine.

RÎPA-IARU FLORIN
cl. a III-a F
Şcoala nr. 175, Bucureşti

VIAŢĂ NOUĂ

Frunzuliţă floare-albastră
S-a schimbat şi viaţa noastră.
S-a schimbat şi ţara toată
Şi-i ca floarea-mbujorată.

Că se miră mîndra lună
De viaţa noastră cea bună —
Şi se miră soarele
Mîngîind ogoarele.

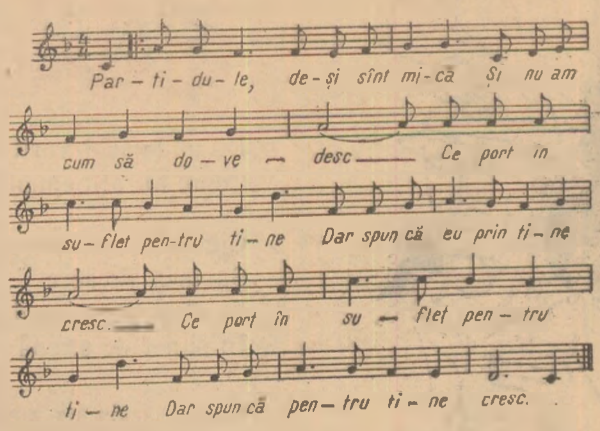
MANOLACHE MARIA
Şcoala medie, Videle

FOAIE VERDE RUG DE MURE

Foaie verde rug de mure
Cîntă mierla în pădure.
Cîntă că avem în sat
Un trai nou şi-mbelşugat.
Cîntaţi păsări, surioare,
Să se-audă pînă-n zare
Şi să ştie lumea toată
Cum muncim noi laolaltă.

BLEBEA LUMINIŢA
Şcoala medie nr. 1
Lehliu, reg. Bucureşti

PARTIDULE

Partidule, deşi sînt mică
Şi nu am cum să dovedesc
Ce port în suflet pentru tine —
Iţi spun, că eu prin tine cresc.

Iar mai tîrziu cînd voi fi mare
Şi-ntr-o uzină-o să mă duc —
Poate voi fi o cosînzeană
Ca-n poezia lui Beniuc.

Aşa mi-a spus şi azi mămica —
Şi mi-a mai spus să-nvăţ cu spor.
Că peste orişice voi trece
Tu îmi vei fi îndrumător.

Muzica şi versurile: **BUBANOVICI LUIZA**
Şcoala de 8 ani nr. 5,
Piatra Neamţ

Încercăm să zugrăvim chipul ţării cu priceperea noastră. Unul, il vede zîmbind în trăsăturile unui peisaj industrial, altul — într-un colţ de natură.

Fotografie realizată de ULMAN ELISABETA, — Palatul pionierilor din Timişoara.

DIN CREAŢIILE COPIILOR

Desen de PUIU MANU

ADEVERINŢA DE PRIMIRE

Şi totuşi, nimic enigmatic...

Am regretat o clipă că în cele patru pagini ale corespondenţei sale, Dumitriu Ernest din Bucureşti nu arată nicăieri nici şcoala la care învaţă, nici în ce clasă e.

Aşadar, corespondenţa amintită vine de la un Ernest despre care ştampila de pe plic arată doar că locuieşte undeva în Bucureşti. Şi totuşi... Şi totuşi ce bine îl cunosc pe acest băiat care în patru pagini nu face nici cea mai mică greşeală de scriere — nici măcar de virgulă, — care vorbeşte cu atîta căldură despre alţii şi cu atîta modestie despre el. Nu ştiu cum arată, nu-i cunosc chipul, nici dacă e înalt sau scund, bălai sau brunet, sau... dar parcă asta contează? Il cunosc doar atît de bine! Băiatul acesta nu-şi va putea ascunde identitatea, el nu va fi niciodată „enigmaticul Ernest" chiar dacă va uita să-şi dea nu numai adresa, dar şi numele. Ii cunosc frămîntările, ştiu ce gîndeşte, ce este în stare să facă, ce face, i-aş putea alcătui o hartă aproape exactă a paşilor săi. El este, în primul rînd, elevul fruntaş şi nu pentru că spune undeva că a luat 7 de 10 (asta o spun şi alţii cu 10 greşeli în 7 rînduri) ci pentru că îi simţi chibzuinţa, gîndirea ordonată şi limpezimea ideilor în fiecare frază. El este în acelaşi timp pionierul fruntaş şi nu pentru că spune undeva că a fost ales preşedinte de grupă (asta o spun şi alţii adăugînd trei URA!) ci pentru că simţi că vorbeşte despre organizaţie cu răspunderea, demnitatea şi modestia celui care a fost pus în fruntea coloanei, dar se simte permanent în coloană. El este un admirabil prieten şi nu pentru că vorbeşte despre cum îşi ajută el prietenii (despre asta ne scriu mulţi corespondenţi, iar unii după cuvîntul EU parcă lasă un robinet deschis: **eu** fac, **eu** dreg, **eu** dreg, **eu** fac...) ci pentru că ne scrie mai ales despre cum îl ajută prietenii **pe el.**

El are pasiuni puternice, de viitor cercetător sau chiar savant — îndrăznesc să prevăd asta — şi nu pentru că rezolvă probleme din Gazeta Matematică-Fizică, nici pentru că a compus el însuşi 150 de probleme, ci pentru că ne comunică toate acestea doar pentru a ne cere să-i scriem ce cărţi şi publicaţii ar mai putea citi în legătură cu „pasiunea" lui. El este tînărul activ, fără astîmpăr (cîtă deosebire faţă de alţi neastîmpăraţi!)

Da, îl cunosc pe acest băiat şi, dacă am regretat o clipă discreţia lui, mi-am dat imediat seama, repet, că în asta nu e nimic enigmatic. El este, poate fi găsit — fireşte, un alt nume — în oricare din miile de şcoli de pe cuprinsul patriei. Un asemenea băiat, chiar dacă îl cheamă altfel, iar scrisorile sale poartă altă ştampilă, îl găseşti oriunde. El este **pionierul** zilelor noastre, mîndria noastră, în care ne încredem, în care credem şi căruia nu e cazul să ne chinuim spre a-i afla adresa. Ea ar suna aşa, de loc enigmatic: R.P.R., PRETUTINDENI

MIRCEA SÎNTIMBREANU

Desen de
R. DULDURESCU

PARTIDUL

De unde au izvorît țăriile
Ce-au înfrățit cîmpiile?

Cine-a dat apelor repezi putere
Să facă juvaere
Și să petreacă unda lor subțire
In sunet de sirenă și-n rotire?

Cine-a scris pe zare
Cu înălțimi de furnale
Și-a presărat în orașe și sate
Palate?
Cine a dat omului nou
Bucuria vieții și demnitate?
Cine a adus în inima mea
Crîmpeie albastre de cer
Și mi-a dat mie, pionier,
Mîndria să spun:
„La luptă pentru cauza Partidului
Muncitoresc Romîn
Sînt gata“?

Acestea toate
Și toate bucuriile pe care le-am cunoscut,
Partidul le-a făcut.
Și scriu cu visul meu
Pe căile viitorului,
Care-n fața mea se deschid,
Cuvîntul luminos: **Partid**

Frumoasă ești PATRIA MEA

Te știu din legende și din poveștile cu
haiduci,
Care-n cumpăna nopții, la răscruci,
Îi pîndeau pe ciocoi.
Te știu din cîntecul și iia ce se poartă
la noi,
Din cîntul prelung de cocoare cînd
pleacă,
Din primăvara rîndunelelor cu zbor
sprințar;
Te-am întîlnit în foi de-abecedar
Și-n mierea rubinie din prisacă.

Imi sînt dragi drumurile tale de munte
Cu viaducte
Din arcuiri de stîncă și oțel,
Imi plac serile cu focuri de tabără,
Furnalul încins, și din el
Oțelul curgînd în rîuri de flacără.

Imi sînt dragi văile pline de cîntecul
din tulnic
Și argintăriile de la Borzești
Și strălucirea nouă a unui vîlnic
De borangic și fir de Săvinești.
Imi sînt dragi casele cu miros de
rosmarin și mușcate
Și zidurile proaspăt tencuite
Ale școlilor medii din sate.

Frumoasă ești patria mea, te știu
Din vacanțele mele pionierești,
Din zborul pescărușilor, zglobiu,
Din chipul blînd-al mamei — și senin.
Și-n toate, în toate sînt și eu puțin.

FLORI DE IE

Cine știe în ce an,
Fata vreunui om sărman
O fi luat de la cîmpie
Prima floare pentru ie!...
Cine știe-n ce bordei
Și-a brodat și dorul ei!...

Dar de atunci s-a păstrat
Obiceiu-n orice sat
Să se coasă pe o ie
Florile de pe cîmpie.
Cînd o-mbracă-n sărbători
Iia să miroasă-a flori.

Și să poarte-n ea un jind
Jindul ce-a avut în gînd
Străbunica din bordei
Ce-a brodat și dorul ei.
Și de atunci iia poartă
Jindul prefăcut în artă.

CA SEVA

Ca seva ce-a suit prin rădăcini
Și a hrănit tulpinilor tăria,
A aninat pe ramură lumini
Hrănind în miezul fructului vecia.

Așa partidul nostru ne-ncetat
Transformă năzuințele în faptă:
În comunism sub steag desfășurat
Suim masiv, cu el, din treaptă-n treaptă.

M. CALIN

E VISUL MEU

Chiar dacă nu-s voinic cît mi-este dorul
Și mîna mea e uite-o doar atît
Aș vrea să am spre înălțime zborul
Și-mi simt cravata fremătînd la gît.

Mă cheamă aștrii ce tării străbat
Și-aș vrea să zbor pe-o palâ dus de vînt
Dar mi-ar fi greu, mai greu să mă despart
De-al patriei neasemuit pămînt.

O! Nu mă tem într-un ocean ceresc
Să trec pe căi de nimeni nebătute
Ci vreau prin geamul navei să zăresc
Comete despletite în volute.

Dar visul meu, cel mai întîi din toate-i
Să fiu erou necunoscut de astre
Pe piept să-mi stea, ca pe reverul tatii
Medalia-nchinată muncii noastre.

vioara

Văzduhul tras în piscuri de furnale
De cîntece-i acum clocotitor.
Sînt cîntecele noastre triumfale,
Ce prind avîntu-ntregului popor;
Și inima-mi vibrează-a cîta oară?!
Slăvindu-te, popor, în noi cîntări,
Ca o albastră, tînără vioară,
Cu strunele întinse peste zări.

Minerul

Zîmbind, doar ochii îi sclipeau, și dinții...
Sunau pe vechea piatră ca arginții
Mărgelele de apă în cădere.
Ortacul s-a-ntîlnit cu alte ere
În codrii milenari, carbonizați,
De nimeni, de-o vecie neumblați.
Și așteptau în neagra împietrire
Ortacul să-i aducă la trezire.
Și din arcada-ntinsă de tăciune
Căzu în jos cascade de cărbune
Iară ortacul, în mijlocul lor,
Părea un uriaș nemuritor.

N. BULGARU

O EXPOZIȚIE PENTRU VOI

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"